

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/685/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114202904
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2114202904.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený: JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO:47 233 516, proti žalovanému: G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. N. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, občianske združenie, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, zastúpený: JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 74,52 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 14C/85/2014-51 zo dňa 18. júna 2015, v časti výroku III. o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti výroku III. o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka **n e n í t a k**, že vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd výrokom I. návrh zamietol, výrokom II. žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal a výrokom III. žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 49,63 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Rozhodnutie v napadnutej časti o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou § 93 ods. 4, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1, § 24 O.s.p., ako aj čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR a vecne tým že vedľajšiemu účastníkovi priznal voči neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania v sume 49,63 eura pozostávajúcich z odmeny za 2 úkony právnej služby á 16,60 eura (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie vo veci samej zo dňa 06.05.2015) podľa § 10 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z., 1x režijný paušál á 8,04 eura (nakoľko k prevzatiu právneho zastúpenia došlo v roku 2014), 1x režijný paušál á 8,39 eura, podľa § 16 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z.. Pokiaľ ide o samotné právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, súd je toho názoru, že nárok vedľajšieho účastníka je oprávnený, nakoľko v konaní podporoval žalovaného a vystupoval na strane žalovaného, ktorému právo na náhradu trov konania vzniklo, nakoľko bol v konaní úspešný. Zároveň súd považoval trovy právneho zastúpenia vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi za účelne vynaložené trovy, keď vedľajší účastník, tak ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má nesporne právo dať sa v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, a ktorým môže byť aj advokát, a to bez ohľadu na to, za akým účelom vedľajší účastník vznikol a či sú v jeho radoch zastúpené osoby s právnickým vzdelaním, a to s poukazom na už vyššie citované ustanovenia § 93 ods. 4 OSP, § 24 OSP, ako aj ustanovenie § 47 ods. 2 a 3 ÚSR. Zároveň išlo o účelne poskytnuté úkony právnej služby, keď išlo jednoznačne o úkony smerujúce k ochrane práv žalovaného, a sice prevzatie právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka a vyjadrenie s argumentáciou vzťahujúcou sa na prejednávany prípad.

Proti tomuto rozsudku, výlučne v časti, ktorou bolo rozhodnuté o povinnosti žalobcu zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, podal prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia neprizná. Zdôraznil, že trovy právneho zastúpenia boli priznané za predloženie podania, ktoré svojim obsahom je šablónovitým opakovaným podaním predkladaným v nespočetnom množstve prípadov. Ak už raz zákonodarca priznal nejakému subjektu určité osobitné postavenie aj vo vzťahu k súdnemu konaniu, potom vychádzal z logického predpokladu, že tento subjekt je odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti, teda ich môže vzhľadom na svoje osobitné postavenie a odborné zameranie predkladať sám. V ďalšom žalobca zdôraznil závery NS SR vo veci sp. zn. 6MCdo 5/2013 v obdobnej veci, podľa ktorých vedľajší účastník by svoju úlohu spočívajúcu v pomoci žalovaným v postavení spotrebiteľa, mohol efektívne splniť aj bez vynaloženia nadbytočných nákladov na právne zastupovanie v každej skutkovo a právne takmer totožnej veci. Požiadavke rozumnosti by zodpovedal napríklad taký jeho postup, ktorým by si vyžiadal právnu službu len na vyhotovenie námietky premlčania, ktorú by potom sám, či už v postavení vedľajšieho účastníka alebo zástupcu, použil v súdnom konaní vo všetkých porovnateľných veciach. Údajné trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka podľa odvolateľa nie sú účelné, uplatňujú sa v rozpore so zákonom a preto priznanie ich náhrady nemá legitimitu a oporu v zákone. V závere žalobca vyslovil názor, že vedľajší účastník nemal ani procesné postavenie vedľajšieho účastníka, keďže s účinnosťou od 01.01.2015 pre každý takýto subjekt je stanovená povinnosť predložiť súhlas toho, na koho strane má vystupovať, inak sa na takýto subjekt neprihliada.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd uznesenie v napadnutej časti potvrdil a zároveň zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania na trovách právneho zastúpenia v sume 16,69 eura. Poukázal na to, že potom, čo mu boli prvostupňovým súdom zaslané listinné dôkazy, podal v danej veci zastúpený právnym zástupcom kvalifikované vyjadrenie, poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní, zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti, dohoda o výške úrokov sa prieči dobrým mravom a preto je podľa § 39 OZ neplatná, na základe jeho argumentácie bol návrh zamietnutý, preto išlo o účelne vynaložené trovy. Žalobca je v konaní sám zastúpený advokátom, pričom toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi, čo je v rozpore s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. V ďalšom odvolateľ poukázal na § 93 ods. 4 a § 25 O.s.p., že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník a teda aj ústavné právo na právnu pomoc pred súdmi. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/219/2012. Vedľajší účastník má vedomosť o viacerých sporoch, kde súdy neprihliadli na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách ex offo, ani na premlčanie v dikcii § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. a svojimi rozhodnutiami zaviazali žalovaných plniť v celom rozsahu aj napriek tomu, že nárok resp. časť sa opiera o neprijateľné zmluvné podmienky, resp. bol premlčaný. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 457/2014, sp.zn. II. ÚS 281/2011, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7MCdo 4/2010, ako aj viaceré rozhodnutia krajských súdov.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu odvolania, teda výlučne v časti o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi a zároveň v medziach daných dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcu bolo posúdiť, či prvostupňový súd správne preskúmanou časťou rozsudku zaviazal žalobcu na zaplatenie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného. Ostatné výroky rozsudku nadobudli právoplatnosť, pretože neboli napadnuté účastníkmi konania.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 03.02.2014, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 74,52 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 74,52 eura od 01.11.2012 do zaplatenia. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 26.08.2009 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100024495, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.493,73 eura. Poskytnutý úver spolu

s úrokom sa žalovaný zaviazal splatiť v 30 mesačných splátkach vo výške 91,28 eura v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Podaním doručeným súdu dňa 30.12.2014 oznámilo občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, IČO: 42 362 962, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na ochranu a podporu práv žalovaného. Vedľajší účastník sa vo veci vyjadril v podaní zo dňa 06.05.2015, kde uviedol, že žalovaný ako spotrebiteľ niekoľkonásobne preplatil požičanú istinu úveru a z tohto dôvodu považuje takéto plnenie uplatnené žalobcom v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ. V zmysle uvedeného žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.345,85 eura, no keďže žalovaný zaplatil žalobcovi spolu 2.662,88 eura, nemá žalobca s poukazom na § 3 ods. 1 a § 53 OZ nárok na zaplatenie žiadnej sumy od žalovaného. Vedľajší účastník ďalej uviedol, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a preto sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Už právoplatnou (odvolaním nenapadnutou) časťou preskúmaného rozsudku súdu prvého stupňa bol návrh vo veci samej v celom rozsahu zamietnutý, a to z dôvodu premlčania, na ktoré prihladol súd ex offo v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014. Žalobca bol teda v konaní v celom rozsahu neúspešný a tak právo na náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. vzniklo plne úspešnému žalovanému a na jeho strane vystupujúcemu vedľajšiemu účastníkovi, avšak len tých trov, ktoré boli účelne vynaložené.

Pri vyriešení otázky účelnosti vzniknutých trov konania bolo nevyhnutné prihliadnúť na rozsah právnej pomoci, ktorý poskytol vedľajší účastník prostredníctvom svojho advokáta v prospech žalovaného. Z jeho vyjadrenia k žalobnému návrhu je pritom zrejmé, že neuplatnil podstatnú relevantnú námietku, ktorá odôvodňovala zamietnutie žaloby, t.j. vznesenie námietky premlčania. V tejto súvislosti ale nie je možné prehliadnúť, že v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014 po novelizácii zák. č. 103/2014 Z.z. orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď inak by bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vyššie citované ustanovenie s účinnosťou od 01.05.2014 zakotvilo povinnosť každého orgánu rozhodujúceho o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy, teda i súdu, prihliadať bez návrhu, teda ex offo z úradnej povinnosti i na premlčanie uplatňovaného nároku a to i napriek tomu, že v zmysle súdom prvého stupňa aplikovaného ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka inak je potrebné, aby sa dlžník premlčania práva dovoľal. Vzhľadom na túto zákonnú povinnosť súdu bolo potom nepotrebným, nadbytočným a neúčelným, aby vedľajší účastník na strane žalovaného, ktorý vstúpil do konania až po nadobudnutí účinnosti citovaného ustanovenia, ako podstatnú obranu odporcov - spotrebiteľov vzniesol námietku premlčania. Vzhľadom na to, že súd bol v danej spotrebiteľskej veci ex offo povinný poskytnúť ochranu spotrebiteľovi prihliadnutím na premlčanie, vstup vedľajšieho účastníka, ale i jeho zastúpenie advokátom a trovy z toho vzniknuté boli neúčelné.

Námietka vedľajšieho účastníka, že podľa jeho poznatkov súdy vždy neposkytujú ex offo súdnu ochranu spotrebiteľovi a preto je vstup vedľajšieho účastníka na strane spotrebiteľa do konania potrebný, nemôže byť relevantná, pretože sa opiera o predpoklad neplnenia si zákonných povinností súdmi.

S poukazom na odvolacím súdom vyššie uplatnenú argumentáciu bolo by už potom nadbytočným a v rozpore so zásadou hospodárnosti občianskeho súdneho konania vysporiadavať sa s ďalšou početnou, ale vzhľadom na uvedené už irelevantnou argumentáciou účastníkov uplatnenou v odvolacom konaní.

Odvolací súd preto uzatvára, že trovy vedľajšieho účastníka vynaložené na právne služby, ktoré mali smerovať k ochrane oprávnených záujmov spotrebiteľa, v danom prípade neboli účelne vynaložené a preto s poukazom na súdom prvého stupňa aplikované ust. § 142 ods. 1 O.s.p. nevzniklo vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov voči žalobcovi. Závery prvostupňového súdu v napadnutej časti preskúmaného rozsudku, keď vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby, preto z pohľadu odvolacieho súdu nie sú správne. Odvolací súd potom rozsudok

súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku III. v zmysle § 220 O.s.p. zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania (prvostupňového) nepriznal.

V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca a preto jemu zásadne v zmysle § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému vedľajšiemu účastníkovi. Žalobca si náhradu trov konania návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil, preto nebolo dôvodné mu ju priznať.

Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.